

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

December.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

amen cenobij non exprimit. Erat pronepos Radbodi Frisorum Regis, mi-
pantiq; anno Domini 917.

Idem de Ninella. De eadē Molanus loco citato, hac die. virg eius acta
tempus, quo claruit, haftenus me fugerunt.

PRIDIE CAL. DECEMBRIS.

Roma ordinatio et consecratio Sancti Bonifacij, Episcopi, Ger-
manorum Apostoli, à Gregorio Papa secundo facta.

NOVEMBRIS 30.

Ordinatio & consecratio. Hac die factam refert Molanus in in-
diculo Sanctorum Belgij. Annum vero assignant Sigeberius in chro-
nico, & Contractus, scilicet septingentesimum decimumseptimum. Et tunc
primum antiquato nomine eius Vinifrido, quo ante vocabatur, nomen ei
Bonifacius à Gregorio Papa est impositum. De eodem fufius egimus die
5. Junij, & in ramo 3. arboris.

DECEMBER.

CALENDIS DECEMBRIS.

Noniomi, apud Belgas, Sancti Eligij, Episcopi & confessor-
is, miraculis clari. Hic vir beatus inter cetera bonorum
operum insignia multa Sanctorum auro argentoque &
geminis fabricavit sepulchra. Præterea, pastoris cura soli-
citus, multum in Flandris laboravit fugi instantia Andouerpis pu-
gnant multosque erroneos Suenos conuertit. Fana nonnulla, Chri-
sti typo protectus cum Apostolica auctoritate destruxit, idola quo-
que diuersi generis, ubicunque inuenit, funditus subruit. Londi-
ni, Ioannis Beci Abbatris Colcestrensis, quem Henricus VIII. Rex
diuersis tormetorum generibus, quod ei subscribere noller, occidit.

DECEMBRIS 1.

Eligij Episcopi. De quo Mart. Rom. cum Baronio; Beda, Wuaridus,
Aldo, Galestinus, Maurolycus, & Felici, hac die. Res eius gestas descri-
psit S. Andoenus Rothomagensis Episcopus libris 2. quas adfert Surius, to-
mo 6. Extant eadem abbreviatæ in Breuiario Ecclesiæ Noudomensis. Agit
de eodem Vincentius in speculo, lib. 23. cap. 85. 86. 87. & 88. Petrus in Ca-
talogo, lib. 1. cap. 17. Claudius de Rota in Legendario, cap. 210. Petrus Cra-
topolus de Episcopis Germaniæ. Molanus in Indiculo Sanctorum Belgij,
Meyerus, lib. 1. Annal. Flandriæ. Aimonius monachus de gestis Franco-
rum, libro quarto, capit. 41. & Demochares de sacrificio Missæ, tom. 2.
cap. 15. ad quo numeratur 20. eius sedis Episcopus. Migravit secundum Si-
gbertum & Meyerum anno 665. Ante Episcopatum monachus & Ab-
bas

bas cœnobii Solemnitatem fuit, ut testantur, Sigebertus in chron. anno 677.
 Tritemius, & Molanus locis citatis; Suppl. chron. lib. 10. & Notgerus in
 vita S. Remiaci apud S. Marium tertio nonas Septembris, qui dicit S. Rena-
 clum successisse S. Eligio in regimine Abbatis. Confirmat & eius Mon-
 achismum Felici in Ephemeride sua. Demochares ex Sigeberto dicit se dis-
 cipulos, 13. seculi. Meyero credimus annis septemdecim præfuisse faretum
 est: ordinatus est enim ut colligitur anno 648. & obiit anno 665. Hic est
 ille Sanctus, qui vocatur ab Italico, Sanctus Ald, depingiturq; ut plurimum ex-
 te forens fabrorum ferrariorum (quos vulgo Marefcalcos vocamus) in la-
 byru marefcalchi signo. Sancte crucis fractam tibiham. Equi autem se con-
 tui dextra sinistris, & redintegrantibus sinistra verò malleum, & forcipem
 tenentis. Quæ pictura pietatem & deuotionem potius redolet, quam rei-
 tatem: non enim S. Eligius Marefcalchus fuit, aut Monachatus, sed
 aurifex, ut testantur omnes unanimi consensu, qui res eius gestas postea
 reliquerunt: ideoq; à Flandris & Gallis apud quos cõuerfatus est & a quib-
 bus vocatur Sanctus Elroy, in forma monachi Pontificaliibus induti depin-
 gitur, dextra quidem Bædum pastoralia: leua verò duos Malleolos, quibus
 vtiuntur Aurifices, gestantis: in istis prioris vitæ genus; in vestibus Mon-
 achalibus, Religionis monasticæ ab eo assumptæ propositum; in Pontificali-
 bus, Episcopalis dignitas designantur. In ciuitate mea Duacensi in
 Flandria, in quodam sacello Dni Magdalene, quod est in cimiterio ubi
 legiatur Ecclesiæ nostræ parochialis Dni Petri, pro reliquijs magna cū re-
 rentia asseruantur duo malleoli ferrei, qui ipsius Sancti, Eligij dnm vident
 fuisse feruntur, & hac ipsa die ex pluribus ciuitatibus, oppidis, villis, & pa-
 ris circumvicinis, maxima cum frequentia, & deuotione conuertunt, tam
 nobiles, quàm ignobiles, qui Equis alendis delectantur, secumq; Equos suos
 adducunt, ut à sacerdote primario ipsius Sacelli, predictis Malleolis cruce
 signari, & aqua lustrali aspergi valeant. Res mira, uera tamen, ut ipse hodie
 oculis uidi, si Equus phrenesim uel rabiem patitur, statim, ut cruce signatur
 & aqua sancta respersus est, ab omni malo citius liberatur: si uero ab infir-
 mitate huiusmodi liber est, ne in eam illo anno incidat præseruatur. Ex hac
 igitur consuetudine Equos cruce signandi, natam arbitror Italorum pic-
 turam supradictam.

Ioannis Beci] Cuius martyrium, hac die, annotatum inuenies, apud Ni-
 colaum Sanderum lib. 1. de schismate Anglicano, simulq; mortis eius consue-
 tudinem.

QUARTO NONAS DECEMBRIS.

Asini, depositio Beati Oderisij Abbatis, & Sanctæ Romanæ Ec-
 clesiæ Cardinalis, qui cum Congregationem Casinensem annis
 octodecim & menses ferè tres pacificè gubernasset, sanctis operibus
 plenus

sanctus quicquid in Dominico. In Germania, natalis sancti solae Abba-
tis, discipuli sancti Bonifacii Episcopi & martyris. Nivelle, conse-
cratio sanctae Gertrudis virginis. Item Casini, Translatio sancti Ber-
tharii Abbatis, & martyris, quando facta eius reliquiae ex Monaste-
rio sancti Salvatoris, quod erat ad radicem montis, ad Monasterium
Casinense, cum multis miraculorum attestacione, reportatae sunt.

DECEMBERIS 21.

Oderisij Abbatis) Depositionem eius, hac die, annotat Petrus Dia-
conus in lib. 4. Hysto. Casin. cap. 26. qui & de eodem tractat lib. de
scrip. Casin. cap. 28. De eius Cardinalatu superius egimus. Obijt anno Do-
mini 1105. Casini sepultus.

Solae Abbatis) Reponitur hac die a Trutemio de vir. ill. Ord. S. Bened.
lib. 3. cap. 254. Fuit Abbas in Diocesi Eistetenfi anno circiter Do. 670.
Molanus vero agit de eodem die sequenti.

Consecratio S. Gertrudis) De eadem Molanus in Additio. ad Vitar.
dus & in Indiculo Sanctorum Belgij, hac item die.

Translatio S. Bertharii) De qua Tabula Casinenses, hac die: cuius quide
historiam, nec diu literis consignatam nouitotius tamen rei gestae hysto-
riam, & miracula, quae in eadem translatione diuina voluntate perpetrata
sunt, sicut Casini in eiusdem Sancti Capella, in qua miro quodam artifi-
cio depicta cernuntur. Celebratur haec festiuitas per monachos Casinenses
suo titulo duplicis minoris, coq. religiosius, quod S. D. N. Leo, Papa X. sub
anno 1513. omnibus Christi fidelibus, utriusque sexus, uere penitenti-
bus, & instantibus Capellam S. Bertharii, a primis huius translationis ne-
spers, usque, & per totam diem dictae translationis, qui pro conseruatione
huiusmodi, manus adiutrices porrexerint, plenariam omnium peccatorum
suarum, remissionem, & Indulgentiam, concesserit. Et ut ipsi visitantes, hu-
iusmodi Indulgentia capaciores redderentur, Abbat Casinensi concessit,
ut deputare possit in sua Ecclesia ad eos Presbyteros seculares, vel cuius-
vis Ordinis Regulares, qui confessionibus illorum diligenter auditis, eosdem
ad omnibus & singulis criminibus, excessibus, & delictis, quantumcunque
grauibus, & enormibus, etiam & a casibus sedi Apostolicae reseruatis (ex-
ceptis tamen ijs, qui in cena Domini recitantur) saluari penitentia inui-
sita, absolvere possint, ut ex Bullis eiusdem Pontificis videre est, quae reser-
uata in archiuo Casinensi.

TERTIO NONAS DECEMBERIS.

In Anglia, Sancti Birini, Episcopi Dorcestriensis, & confessoris.
I. Valchiodori ex Latiniaco, depositio, & translatio Sancti Eloquij,
Abbatis & confessoris. In monasterio Blandiniensi, aduersus corpo-
rura

rum Sanctorum Guduuah, & Bertulphi Senis in Tuscia, Sancti Galgani Eremitæ, Ordinis Cisterciensis.

DECEMBERIS 3.

Birini Episcopi) De quo Mart. Rom. cum Baronio. Molanus in Additio. ad Vsuardum, & Galestinus, hac die. Vitam eius ex incerto affert Surius, tomo 6. Eandem descripserunt Beda in Hist. Angl. lib. 3. & Gulielmus Ramesey, monachus Benedictinus anno 1178, que patet ea esse quam Surius recitat. Agunt de eodem Tritemius de vir. ill. Oxon. S. Bened. lib. 4. cap. 140. Polydorus in histor. Anglor. lib. 4. & Demochares de sacrific. Miste, to. 3. cap. 15. & 39. Fuit monachus Romanus, & in Angliam ab Honorio Papa primo missus anno 635. Saxonibus Occidentales per predicationem ad Christum adduxit, unde & eorum Apostolus appellatus meruit. Obiit anno Domini 650. Apostolatus sui 16.

Eloquii Presbyteri) De quo Molanus loco citato, hac die in indiculo Belgii item sub compendio uitam eius describit. Erat natione Hibernus, & usque est post S. Furseum Latiniaci Abbas circa annum Dom. 670. Vita eius ex MS. affert Mosander, to. 7. Surii, ubi agitur de eiusdem translatione ad Uualciodorensis canobium hac die facta tempore Caroli simplicis Gallie Regis.

Aduentus corporum SS. Gud. Bertulphi) Horum aduentum, si potius translationem annotat Molanus ibidem, & in indiculo Sancti Belgii, hac die. De Bertulphi item translatione hac prima, agunt vita eius apud Surium Tomo 1. nonis Februarii.

Galgani Eremitæ) De eodem Mart. Rom. cum Baronio, hac die. Vita eius descripsit F. Gregorius Lombardellus, Ordinis S. Dominici. Reliqua de apud Baronium.

PRIDIE NONAS DECEMBERIS.

Parmæ, depositio Sancti Bernardi Episcopi, & Cardinalis, Ordinis Vallis Umbrosæ: acerrimi Sanctæ Ecclesiæ contra Hæreticos propugnatoris. In monte Casino, Relatio Sancti Patris nostri Benedicti, & Sanctæ Scholasticæ uirginis, sororis eius, ex canobio Floriacensi in Gallijs, ad suum Monasterium. In pago Bituricensi, Sancti Sigiranni Abbatis. Eodem die, Sancti Patris Ioannis Damasceni.

DECEMBERIS 4.

Bernardi Episcopi) De eodem Tabulæ Vallis Umbrosæ, Mart. cum Baronio. Molanus in Additio. ad Vsuardum, Galestinus, Molanus, & Felici, hac die. Hic Florentiæ natus ex nobili Thebortini familia, per omnes gradus suæ religionis ascendens, Generalatus etiam honore decoratus est, quæ gessit annis plus minus 36. ab anno uidelicet 1077.

ad 1133, quo eius mors notatur. Quando autem factus sit Cardinalis, alio in loco. Agit de eodem Valerius Abbas S. Salvi, in descriptione Cardinalium Florentinorum. Hanc translationem, siue Relationem potest hac die, annotant Maurolycus, & Molanus in Addit. ad Vuardum. Notatur & in calendariis Monasterii Sancti Georgii maioris Venetiarum, in verbis. Translatio corporis S. P. N. Benedicti, & sororis eius Scholasticę, ex Gallia, ad montem Casinum. Historiam huius translationis fide descriperunt Theodoricus Monachus Benedictinus, & Anastasius Bibliothecarius Monachus Casinensis, quę reseruat penes me MS. in qua tamen multa sunt castigatione digna. Agunt de eodem Vincentius in Speculo, lib. 23. cap. 155. Antoninus in summa Hist. parte 2. Matthæus Westmon. in floribus historiæ. Hugo Floriacensis Monachus, & Petrus Aquilinus in Catalogo, lib. 6. cap. 81. diuerso tamen modo, ut ex Hugonis ipsius verbis, quę sequuntur videre est: Anno, inquit, decimo Constantini quarti, Casinenses monachi auctore Carlomano Rege Francorum à Zacharia Papa impetrarunt, ut eis corpus Sancti Benedicti à Floriacensibus redderetur. Qui uenientes Floriacum, dum corpus leuare uellent, tali cæcitate percussi sunt, quod se inuicem uidere nō poterant; nec à Deo usque lumen eis restitutum est, donec intelligentes corpus Sanctū ibi quiescere uelle, id dimittere proposuerūt. Hæc Hugo, cuius sententiam omnes præfati sequentes, longiorem narrationem suis inseruerunt scriptis, aduentum quidem Carlomani Regis, & Monachi ad monasterium Floriacense, ut ossa sanctissima Casinum reduceret, describentes, sed reductionem præfatarum reliquiarū ob miraculi notitiam, abnegantes. His tamen argumentis occurrit Anastasius Bibliothecarius, totius rei gesta oculatus testis, qui quomodo hæc translatio facta fuerit, quoue tēpore, & qua ratione huiusmodi eis cæcitas euenierit, similitudini, & veraci stylo aperit, sic inquit. Tunc S. Papa Carlomanū Casinensem monachum cum aliis duodecim de eadem cōgregatione fratribus ad P. S. Benedicti eiusque Sororis reliquias Casinum reducendas in Franciam secum ire præcepit. Nocte autem illa, quæ diem præcedebat, qua nuntij Pontificis ad Casinum uenturi erant, sanctissimus Pater Benedictus una cum sorore sua Carlomano apprensus, dixit ad eum. Surge, & de nostra congregatione recum fratres assumens, prout ab omnium Dominatore præfixum est, & ordinatū. Galliam perge, & ossa nostra ex hoc loco furto sublata recipiens, ad hūc locum reducere, & in pristino sepulchro recondere stude, quia te largitua omnipotentis clementia ad tantum negotium peragendū ele-

git. *Et infra* Pipinus autem Rex, iuxta quod iureiurando, beatus
 mo. Stephano Papa, & Carlomando fratri suo de sanctis reliquiis
 miserat, omnes Duces regni sui euocans, iussu iam dicti S. Stephani
 Papæ secundi, una cum Carlomando fratre suo, & duobus filiis sui
 necnon & Aurchario, & Rothardo Ducibus, Aegidio quoque Rotho-
 magensi Archiepiscopo, quem Stephanus Papa sanctissimus in
 negotio, suum vicarium dimiserat, &c. Aurelianum aduenit. Hinc
 itaque aduentum, Carlomani similiter, atque Pipini, monachi de
 monasterio Floriacensi cum agnouissent, dissoluta sunt extempore
 secreta eorum, & conturbata corda; sanctas quoque P. Benedicti reli-
 quias de loco in quo absconditæ sunt auferentes, in alio loco occul-
 tauerunt, intra ambitum scilicet ecclesiæ; ipsique monasterium egre-
 dentes, fugæ labulum sumpserunt. Cumque ecclesiæ huiusmodi
 exercitui Francorum, Lotharingorum, Alemannorum, Sueuorum, &
 Burgundiorum ingressi fuissent, & ea quæ Monachi egerant agnou-
 uissent, ultra modum accensi, fossiles quamplurimos aggregantes
 ac totam ecclesiæ altius erudantes, quod desiderabant inuenirent.
 At Aegidius Rothomagensis Archiepiscopus, dum sanctas reliquias
 non propter Casinensem ecclesiæ, sed propter luera sua tollere ve-
 let, subito factæ sunt densissimæ tenebræ, ita ut alteri alterum non
 deret; nullusque ad tangendas iam dictas reliquias accedere poterat.
 Stupebant enim nerui eorum. Tum Carlomanus ad Regem Pipinum
 fratrem suum conuersus, ait: En frater amantissimè, ut uideo, frater es
 in negotio. Quamobrem si postre fraternitati æquum uideatur, pro-
 missionē Deo faciamus, ac Sanctissimo Patri Benedicto, si nobis se-
 uulis suis sanctas reliquias hinc levare permiserit, nobis quæ in
 hoc negotio opitulatus fuerit, ut Casinum reportentur, & in sancto
 sepulchro, cum aliis reliquiis ibi dimissis recondantur: quia, ut u-
 deo Aegidius Archiepiscopus, auaritiæ face succensus, ad luera
 sua, non ad proficuum Casinensis ecclesiæ laborat, & ut sua sint con-
 cupiscit effluere. Annuuit Rex Pipinus, & prout frater suus dixerat
 cit. Necdum uotum expleuerat, & ecce lux intolerabilis super eos de
 celo descendit, & audita est uox de celo dicens: *Cur moras teritis
 id propter quod uenistis perficite; quia Deus, & eius amantissimus Apo-
 stolus Ioannes hic est.* Aegidius autem Rothomagensis Archiepisco-
 pus, qui uices Stephani sanctissimi Papæ Secundi ibi fungebatur,
 tanto roboratus, & animatus oraculo, Sancti Patris Benedicti reli-
 quias inde eleuans, Carlomano Casinensi monacho tradidit, quibus
 gillo regali consignans, eum fratre suo Rege Pipino, & omnibus qui
 cum

non eo ad tantum negotium perficiendum a Stephano Papa sanctis
directi fuerant, Cœnomanū devenit, & uirginis Christi Scho-
lastica, patrocinia de Casino sublata, inde eleuans, cum fratribus sui Be-
nedicti Sanctuariis iunxit, & anulo similiter Regali consignans, re-
uerſi ſunt Pipinus & Carlomanus cum sanctis reliquijs; & ubicunq;
S. P. Benedicti, Scholasticaeque sororis eiusdem reliquia: de loco ad
locum conuenirent, meritis illis P. sanctissimi Benedicti, eiusque so-
roris, & Carlomani sanctissimi, sanitatis medelam conferunt patro-
cinijs. Et circa finem. Stephanus Papa, & cum eodem Rege &c.
ad Casinense cœnobium venerunt, inestimabili luce a Francia vsque
Casinum Deo illos comitante, super reliquias letificati sunt. Cum
que montem ascendissent idem Sanct. Stephanus Papa I. L. secum
septem Episcopos, Cardinales euocans, una cum Carlomano S. P. Be-
dicti sepulchrum eiusque sororis uirginis Christi Scholasticae, eis
relerare precepit. Quo aperto duas contiguas sepulturas inuene-
runt, & posuerunt in dexteram partem sepulchorum loculum mar-
moreum, quatuor pedum longitudinis, latitudinis uero penè duorū,
in quo ossa S. P. Benedicti eiusque sororis, quæ de Neustro Fran-
cie reducta fuerant, cum alijs ossibus ibi inuentis, recondiderunt. In
sinistro autem sepulchrorum latere, loculum ex lignis Sethim, eorū
puluerem continentem, posuerunt. Recondiderunt, autem eos ita.
Capita eorum contra chorum, pedes contra altare S. Ioannis Bap-
tista habentes. *Hactenus Anastasius, cum ceteris que sequuntur.*

*Repositæ uero sunt reliquie, predictæ die 4. Decembris, id est hodie,
ut asserit etiam Petrus Diaconus in Supplemento suo ad Anastasium Bi-
bliotecarium.*

Sigiranni Abbatis.] De quo Molanus in addit. ad Ursardum, hac
die. Fuit autem ut ex vita S. Ursardi liquet, apud Surium Tomo se-
cundo, die 1. Martij. Abbas Anisolenſis, eique in regimine Abbatiæ
successit idem Sanctus Ursardus, eius filius, circa annum Domini 590.

Ioannis Damasceni.] De eodem Molanus loco citato, hac die. Mar-
tyr. Ro. uero, anno 1583, impressum, tertio Cal. Decemb. Baronius autem,
& alij, pridie nonas Maij: ubi fusius de eo egimus.

NONIS DECEMBRIS.

Treniris, S. Nicetii Episcopi, miræ sanctitatis uiri. Treniris in Mo-
nasterio Horrei, S. Basilissæ uirg. & Abbatissæ, miraculis clare.

DECEMBRIS. S.

Nicetij Episcopi.] Sive Nicetii: de quo Mart. Ro. cum Baronio, Ado,
Mamolyus, & Felici hac die: Reliqui uero ipsis Calendis Octobris,

ubi de eo egimus latius.

Basilis virg.) Reponitur hac die a Trithemio de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. c. 205. a Molano vero die 20. Maij, qui fortassis est ipsius translatio, ibidem tamen de ea latius egimus. Fuit Abbatisa Horre sextae.

OCTAVO IDVS DECEMBRIS.

Marcianis, natalis Sanctae Gertrudis viduae, & primae Hamenensis Abbatisse, quae sanctitate clara, & plena dierum in minimo obdormiuit.

DECEMBRIS 6.

Gertrudis viduae) De qua Molanus in Additio. ad Vsuarium, & indiculo Sanctorum Belgij, hac die. Fuit Proavia S. Eusebii virginis, quae ei in regimine successit, obiitque Hamaticum anno Domini 630. Erat tunc Hamaticum Abbatia monialium, sicut et Marcianensis, quae postea sunt ad Scarpani fluvium non procul a Duacorum, nec vero est praeparata sub cura Marcianensis Abbatis. Quiescit Gertrudis Marcianensis, & Rielensis Monasterio.

SEPTIMO IDVS DECEMBRIS.

In pago Meldensi, sanctae Phare virginis, & Abbatisse Brigetis cenobii, quae cum esset sanctorum Pharonis, Vualberti & Gaudaldi Episcoporum soror, multas Regum, & Principum filias in Dei servitio sanctissime enutrit, & imitabilis clara quiescit in pace.

DECEMBRIS 7.

Meldensi) Sive ut alij legunt Meldicensi. Phare virginis) Alias Fara: de qua Mart. Rom. cum Baroni Vsuarius, Galestinus, Maurolycus, & Felici, hac die. De eadem agunt Innocentius in Speculo, lib. 23. cap. 15. & 16. Petrus in Catalogo, lib. 1. cap. 33. & Trithemius de vir. ill. Ord. S. Bened. lib. 3. cap. 65. Plura item de ea reperiuntur in vita S. Pharonis Episcopi, die 28. Octob. apud Saurum, tom. 5. Claruit anno 640. in cenobio Brigetis, quod alio nomine Enoriceas vocatur, sive Fara, ut videre est apud Bedam, lib. 3. cap. 8. hist. Anglorum.

SIXTO IDVS DECEMBRIS.

Conceptio gloriose semper virginis Dei Genitricis Mariae in terra primum a sancto Anselmo. In Monasterio Luxouensis, sanctae Romarici Abbatis, qui cum in aula Theodeberti Regis primus esset, renunciatus saeculo, monastica observantia ceteris etiam antecelluit.

DECEMBRIS 8.

Conceptio gloriose) De qua omnes Martyrologiorum scriptores, tam Graeci, quam Latini, hac die. Tribuitur autem diuina sollicitudo.

institutio primaria, S. Anselmo, qui postmodum factus est Cantuariensis Episcopus: ut auctor est Petrus in Catalogo, lib. 1. cap. 42. Alij eam dicunt Helismo, siue Elfino, alias Elpino Anglo Abbati, ut Claudius in Legendario, cap. 185. & qui eum sequuntur, tempore scilicet Guillelmi Normanni, Anglorum Regis circa annum Domini 1070. In hoc tam concordant omnes a monacho Ordinis D. Benedicti institutam priorem, deinde ab Ecclesia Romana confirmatam fuisse, uti fusius demonstramus in explicatione rumorum.

Romani Abbatis) De eodem Mart. Rom. cum Baronio; Molanus in addit. ad Usuardum, Galestinus, Maurolycus, & Felici, qui mendose Romanum legir, hac die. De eius conversione agitur in vita S. Eustasij Abbatis, cap. 6. & in vita S. Arnulphi Metensis Episcopi. Eius quoque mentionem faciunt Vincentius in Speculo, lib. 23. cap. 72. & 73. Petrus in Catalogo, lib. 1. cap. 44. Tritemius de vir. ill. Ord. S. Bened. lib. 3. cap. 90. & postremo Franciscus de Rosieres, Stemmatum Lotharingie, tomo 2. historia capitali 36. & to. 3. hist. capit. 51. Migravit ann. D. plus min. 670.

QUINTO IDVS DECEMBRIS.

Petragoricis in Gallia, Sancti Cypriani abbatis, magnæ sanctitatis viri, & miraculis clarissimi. Totro Monasterio, Sanctæ Balde Abbatis.

DECEMBRIS 9.

Cypriani Abbatis) De eodem Mart. Rom. cum Baronio, Aldo, Usuardus, & Felici, hac die. Gregorius Turon. de gloria confess. cap. 100. res eius gestas pandit, quas adfert Surius, to. 7. De eo item Petrus in Catal. lib. 1. c. 51. & Tritemius de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. cap. 253.

Balde Abbatis) De qua Molanus in Addit. ad Usuardum, hac item die. Res eius gestæ, hætenus me fugerunt.

QUARTO IDVS DECEMBRIS.

In territorio Rhemenis, Sancti Sindulphi presbyteri & monachi. Sancti Basoli Abbatis discipuli, magnarum uirtutum viri.

DECEMBRIS 10.

Sindulphi Presbyteri). De quo Baronius in Annotationibus suis ad Sindulphum Episcopum, hac die. Agit de eodem Tritemius de vir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. cap. 46. Fuit anno Domini 600.

TERTIO IDVS DECEMBRIS.

Eate, Canonizatio Sancti Laurentij Dublinensis Archiepiscopi, facta ab Honorio Papa tertio, anno sui pontificatus decimo.

DECEMBRIS 11.

Canonizatio) Auctor uitæ S. Laurentij apud Surium die. 14. Nouembris

bristemo 6. hac die factam refert, anno Domini 1306.

PRIDIE IDVS DECEMBRIS.

IN pago Vimacensi, depositio Sancti Vualerici, Abbatis & confessoris, miraculorum gloria clarissimi. In Vuandalia, ciuitate Falderæ, Sancti Vicelini, episcopi & confessoris, qui Vuandalos & Slauos alidem sua predicatione conuertit, & miraculis gloriosus, in pace dormiuit.

DECEMBRIS 12.

Vualerici Abbatis] De quo Ruardus, Galefinus, Marcolianus Felici, hac die. Reliqui uero die. 1. Aprilis. Vitam eius composuit Gimburtus Abbas: & quidam alius Anonymus ad abbatem Theodoricum hanc adfert surius Tomo. 2. die. 1. Aprilis. Agunt de eodem Vincentius speculo lib. 2. c. 21. 22. 23. & 24. Petrus in catalogo lib. 4. ca. 21. Thomas de uir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. c. 78. & alii. Fuit discipulus S. Columbanus Abbatis, floruitque circa annum Domini 620.

Vicelini Episcopi] Eius natalem hac die annot. Helmoldus in chron. Slauium lib. 1. c. 9. Crantzius in Vuandalia lib. 4. c. 18. & Albertus Abbas Stadenfis in chro. ad annum 1154. Res autem eius egregie gestas sequuntur yde Helmoldus scilicet eodem lib. 1. a capite 42. ad 79. Crantzius in Vuandalia, lib. 3. a capite. 32. ad finem: & lib. 4. a capite. 1. ad 18. & in Metropoli Saxon. lib. 6. a cap. 4. ad 27. exclusiue. item in Saxonia de eius apostolatu lib. 5. c. 29. de eius Monachatu in Monasterio uo Falderæ, lib. 6. c. 13. de eius Episcopatu, eodem lib. c. 12. & lib. 10. c. 46. de eius patrocinio & tutela. Albertus item Abbas Stadenfis in chronico ab anno 1133. ad 1154. De eius etiã predicatione qua spatio triginta & amplius annorum, incredibili labore vniuersam Vuandaliã ad Christum conuertit, tractat Hieronymus Plata, de bono status religiosi lib. 2. c. 30. Fuit ut dixi monachus. primum & Abbas Segebergensis cenobij, quod Mucvictorie interpretatur, deinde monasterio a Pribislao Principe denastato, transtulit se ad ciuitatem Cuzalinam & Monasterium Nouum Falderæ construxit, cui aliquot annis laudabiliter præsuit, postmodum fratribus proficiens Volcuuardum Abbatem, ipse uerbi Dei predicationi intentus, tandem anno vacantis sedis Aldemburgensis ecclesiæ, & creatus eiusdem sedis Episcopus undecimus, anno domini 1142, apostolatus sui, cui cum annis fere sex præsuisset, anno 1154, migravit in calum.

IDIVS DECEMBRIS

IN pago Pontino, sancti Iudoci monachi & confessoris, filij Iudicæ Britonum Regis, admirandæ sanctitatis, cuius corporis virgineum, omnisque carnalis commixtionis contagione immo-

in saluum ac integrum permansit in tumultu, ad sexaginta fere annos, ac si spiritus vitæ foret in eo. In territorio Argentinenſi, sanctæ Othilæ virginis, quæ cum creta nata fuisset, ab Erardo Bauariæ episcopo baptizata uisum recepit, & in Monasterio a patre constructo recentis & triginta virginibus præfata, eadem sanctissime regni, patremque suum defunctum suis continuis precibus expurgatorij ignis cruciatibus eripuit, & a morte miraculis plurimis effulsit. In cenobio Laurissentſi, depositio sancti Tasilonis, ultimi Bauariæ Regis, qui cum ob lesæ maiestatis crimen, a Carolo magno franciæ Rege, in cenobiū sancti Nazarij intrusus, cum filio Theodone, fuisset, de necessitate uirtutem sibi parans, in habitu Fratris laici, quod ob senium Sacerdotio esset inidoneus, Christi humilitatem & paupertatem, in tantum studuit imitari, ut post mortem innumere claris miraculis, albo meruerit sanctorum adscribi.

DECEMBRIS 13.

Iudoci Monachi. De quo Martyr. Rom. cum Baronio: Molanus in Aldi. ad Vſuardum, Maurolycus, & Felici, hac die. Viram eius a Florentio Abbate editā, attulit Surius Tomo, 6. & 7. Agunt de eodē. Vincentius in speculo, lib. 2. c. 105. & 106. Petrus in catalogo, lib. 1. c. 65. Belfortius in sua cosmog. Tomo 1. in descriptione Armorica: & annal. Franc. lib. 1. cap. 3. & 36. Robertus Cœnalis de re gallica, lib. 2. perioche. 6. Monastica uirgam egit apud Pontinum (Gallicè Pontieu, non ut falso quidam referunt Pontiniacum, Gallicè Pontigni) ab Haimone. Pontinenſi benigne susceptus. Extat ibidem hodie oppidum, quod Sancti Iudoci appellatur. Hunc Iudocum suo carmine celebravit Rudolphus Aricola, cuius uerba referam,

Regia progenies, ueterum stirps clara Britannum;
Ecce nitet rutila Iudocus luce per orbem.
Ingens quale micat sydus, quo sepe uiator
Nocte regens iter: & montis prærupta, uel undas
Stagnantis fluij, nigrevè paludis hiatum
Effugit, & multo mercatur lumina uoto.
Magna salus hominum: dubijs spēs magna que rebus,
Luctu magna ferens animis solatia pressis.
Sydera qui meritis, qui terras nomine complet.
Hunc res nulla potest, non purpura murice tincta,
Non aurum, aut gemmæ, non aula tenere parentum.
Nec retinere potest miseris mortalibus omni
Atte labore omni per fasque nefasque petita

G 4 Impe-

Impetii laus, & violentis gloria regni:
 Quin spernax tumido calcet pede cuncta, peratque
 Te pater o Superum: studiis ingentibus illi.
 Quereris: & solum te pectore concipit imo.
 Et reliqua quæ sequuntur. Senferat enim Rodolphus ille iunioris in
 fauorem; cuius non immemor accepit, eucharistico carmine gratiam
 tulit, ita inquit:

Maxime confessor tibi nos debere fatemur
 Quodcumque hoc uitæ est, quas cœli carpinus antras.
 Tu uarios inter iactatum frigora & æstus,
 Febribus & lacerum præstas reualescere corpus.
 Salue, iterum salue, & uotius optime laudes
 Accipias placidus, maioraqne ferre uolentes.
 Pauperis ingenii tenues ne despice rinos.

Migravit ex hac uita, ut amorat Meyerus lib. 1. annalium Flavia
 anno Domini 653.

Othilia uirginis) De qua omnes supracitati, hac die, quibus admo-
 tur, & Ado in Martyrologio. Meminit eiusdem Petrus in supplemento ad
 sum catalogum cap. 23. Cratopolis de Episcopis Germania, Vulp-
 gus Lazius commentariorum in genealogiam Austriacam lib. 1. c. 1. &
 in epistola dedicatoria. Filia fuit Attonis, seu Attonis, Alsacia
 pis, exercuitq. monasticam disciplinam in Alsacia, uitamq. cum morte
 mutauit, si Cratopolio credendum anno 772. Aliquot tamen annos
 migrasse opinaret, Pater enim eius refertur obuisse anno 680, uel circa
 eius morte iam adulta, uino & Abbatissa extitisse legitur.

Tassilonis Regis) Ex eius Epitaphio, huius hodie natali. anno
 uimus: Extat autem (ut refert Michael Eysingerus in prima parte
 fauri principum paralipomeno) in antiquo codice fundationis Krems
 Monasteriensis canobii unico Disticho totam eius uitam referens, qui
 tale est.

Tassilo Dux primum, post Rex, Monachus sed ad iunior,
 Idibus internis decesserat iste Decembris.

De eodem agunt, Otho Frisingensis chro. lib. 5. c. 29. Albertus Abbe
 Stad. in chron. ad annum 788. Belforestius in Cosmog. in descriptione
 uarie: & annal. Francie, lib. 2. c. 13. ubi de eius sanctitate, & miraculis
 ab eo factis, luculenter disserit. Canobium Laurisbeyense S. M. Ger-
 non procul à Fuornatia intravit anno 788, quo tamen anno ex hac ui-
 migraverit, non proditur ab historicis.

Dict.

DECIMONONO CALENDAS IANVARI.

Neapoli in Campania, sancti Agnelli Abbatis, gratia miraculo-
rum illustris, qui obsessam urbē saepe uisus est cruceis uexillo
ab hostibus liberare. Monasterio Sithiu, depositio sancti Folqui-
ni, Morinorum episcopi, cuius uitæ & sanctitatis meritū commen-
dit abyssus uehemens aquarum, una nocte flante austro congelata,
ad eius corporis transitum. Leodii, ad sanctum Aegidium, transitus
beate Odiliae uiduæ reclusæ.

D E C E M B R I S 14.

Agnelli Abbatis] De eodem *Mar. Ro. cum Baronio, & Galestinus*,
hac die. *Maurolycus* item & *Felici*, qui mendose Angelum legunt.
Res eius gestas descripsit *Paulus Regius*, quæ extant cum aliis uitis quas
de sanctis Neapolitanis composuit. Easdem *MSS.* dicit se habere *Baro-*
nium, simul cum nonnullis miraculis ab eo editis. De eo etiam *Petrus* in ca-
talogo lib. 1. c. 67. & *Tritemius* de uir. ill. Ord. S. Ben. lib. 3. c. 252. Abba-
tem egit Neapoli in cænobio a S. Gaudiosa Episcopo constructo. Obijt, ut
nonnulli annotatum reliquerunt, anno Domini 576.

Folquini] De quo *Molanus* in *Addit. ad Vsuarium*; latius uero in in-
diculo Sanctorum Belgii, hac die. Vitam eius *Molano* referente, scripsit *Fol-*
quinus Abbas Lobienfis, ad fratres Sithiuenses anno Domini 990. Pater
eius *Hieronymus Francus*, clarissimis fulgens natalibus; mater *Erchenwin-*
da ex regio Gothorum Regum sanguine prognata. Ex monacho Sithiuense
S. Bertini factus est 16. *Morinensis* Episcopus ut annotat *Demochares* de
Sacrif. missæ, Tomo. 2. c. 17. & migravit ex hac uita anno Domini 855. ut
uidere est apud *Meyerum* lib. 2. ann. Fland. Sepultus est in Sithiu ad latus
Dni Bertini dexterum, cum Epitaphio sequenti a Folquino monacho
encripto.

Hic ueneranda patris Folquini membra quiescunt,

Antistes dudum qui fuerat Morinum.

Quique quaterdenis uitæ dux extitit annis,

Mente actuque pio iussa operando Dei.

Qui quaterdecima decedens luce Decembris,

Clarus Apostolicum gaudet adire chorum.

Odilia uiduæ] De eadem *Molanus* in *addit. ad Vsuarium*, hac item
die. Vitam egit monasticam in cænobio diui Aegidij Leodij, inclusa perma-
nentis usque ad uitæ extremum.

DECIMOCTAVO CAL. IANVARI.

IN Territorio Aurelianensi, S. Maximini Abb. & confess. Caue,
in monasterio S. Trinitatis, Depositio beati Marini Abbatis.

DECEM-

DECIMOSEPTIMO CAL. IANVARII.
Maximini Abbatis) De quo Mart. Ro. cum Baronio; Beda, Hugodius, Ado, Galestinus, & Maurolycus & Felici, quæ Maximian Abbatem legunt; hac die. De eodem Petrus in catalogo lib. 11. c. 7. li. Marini Abbatis) Tabule Cauenfes de eodem agunt; hac die. fuit septimus eius cænobiij Abbas, beato Falconi substitutus anno 1147. migravit ex hac vita anno domini 1170. regiminis sui 24.

DECIMOSEPTIMO CAL. IANVARII.

IN Monasterio Sehlse ad Rhenum, depositio sanctæ Adelheidis Imperatricis, quæ cum fuisset Othonis primi Imperatoris vxor, post eius mortem reparationi ecclesiarum, & pauperum alimentati-
 onem, insistens, uirtutum meritis cumulata, migravit ad dominum. Eodem die, natalis sancti Helinuuardi Episcopi Mindensis, magnæ sanctitatis uiri. Fulda in Buchonia, natale sancti Sturmii primi illius Monasterij Abbatis, sanctitate clari.

DECIMOSEPTIMO CAL. IANVARII.

Adelheidis Imperatricis) De qua Molanus in addit. ad Vsurat, hac die. Res eius gestas, eodem referente, conscripsit S. Odilo Abbas Cluniacensis, quæ extat MS. in Monasterio Marciacensi, & in plerisque Germaniæ, ac Burgundiæ Ecclesiis. De eadem agunt Leopoldus Bebenburgensis in libro de ueterum Principum Germanorum fide & religione, cap. 13. Fragmentum historicum, M. Alberto Argentinesii propositum, ad annum 973. de Sehlensis cænobiij constructione, & religionis eius proposito, necnon de uita, quam immaculatam & sanctam eodem duxit, paucis quidem, sed diserte differit. Petrus Cratopolus de episcopis Germaniæ; Panuinus lib. 3. Rom. principum. Carolus Sigonius de regno Italiæ, lib. 6. & 7. & infiniti alij. Filia fuit Rodulphi Burgundiæ Regis & Italiæ Imperatoris; primisque nuptijs copulata est Lothario Italiæ Imperatori, Hugonis Imp. filio: quo defuncto, Othoni primo Romanorum Imperatori nupsit, eoque uiam uniuersæ carnis ingresso anno 973. vitæ se monasticæ dedit in cænobio præfato, quod ipsa proprijs sumptibus construxerat. Post mortem Magdeburgum relata, apud uirum sepulta est.

Helinuuardi Episcopi) Albertus Crantzius in metropoli lib. 3. cap. 32. de eodem agit, dicitque obiisse ipsis D. Valentini feriis: sed cum multis reperiantur Valentini, & de quo Valentino intelligat, non exprimit, et coniectura quadam, hac die reposuimus, sub correctione tamen, si alia die, prudens Lector, ferias ei consecratas inuenerit. Monastici instituti professorem fuisse idem Crantzius, ex annalibus Mindensis Ecclesiæ, affirmat.

firmat, cuius tamen monasterij non refert. Fuit decimus eius sedis Episcopus, & ex hac vita migravit anno Domini 958. cuius vita hoc describitur Disticho.

Hic sublimatus in ordine Pontificatus,
Motibus ornatus, doctus, uitaque beatus.

Sturmi Abbatis. Tritemius de vir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. cap. 194. eius natalem hac die annotat, obiisseque refert anno Domini 779. Præfuit monasterio annis 25. ut refert monachus quidam Herueldensis in chronico, qui eius creationem reponit anno Domini 745.

DECIMOSEXTO. CAL. IANVARII.

Bigardis, prope Bruxellam, depositio Sanctæ Vniuinæ virginis & Abbatissæ: quæ quanti apud dominum sit meriti, lardi, contracti, demoniaci, pristinam sospitatem adepti, fideliter protestantur. Andanij, apud septem Ecclesias, natalis sanctæ Begghæ viduæ sanctimonialis, sororis sanctæ Gertrudis Abbatissæ. Rothomagi, sancti Gulielmi, cognomento Longaspada, Ducis Normandiæ secundæ, qui dum viuus etiam inter aulicos strepitus a prima sua ætate monachale propositum inuiolabiliter seruasset, & sub vestibulis Ducibus habitum etiam monasticum celasset, insidijs Ludouici Franciæ Regis, virtuti & bonitati eius inuidenti, ab Arnulphi comitis Flandriæ militibus, alloquium simulantibus ad Pincinniacum dolose & perfide trucidatus, martyr (ut creditur) ad cælestia euoluit. Cuius corpus Rothomagum relatum, ibidem digno honore in Cathedrali Ecclesia Diuæ Mariæ virginis, sepultum est. Subiaci in Latio, depositio Sancti Laurentij, qui post Anachoreticam uitam cum multa miraculorum attestatione, inter monachorum manus exspirauit.

DECEMBRIS 17.

Viuinæ virginis) De qua Molanus in addit. ad Vsuarium, hac die. Latius vero in indiculo Sanctorum Belgij, ubi eius uita sub compendio describitur. Fuit prima Bigardis Abbatissa, quo tamen tempore non explicatur.

Begghæ uiduæ) De eadem Mart. Ro. cum Baronio: & Molanus locis citatis, hac die. Maurolycus item, & Felici, qui corrupte Begeam legunt. De eadem agit Franciscus de Rosieres Stemm. Lorbar. tomo 3. hist. cap. 48. & tomo 4. hist. ca. 73. & Petrus Cratopolus de episcopis Germaniæ. Fuit filia Pipini huius nominis primi Brabantie Ducis, cui in Ducatu successit, nupsitque Ansigiso, S. Arnulphi Austrasiæ Ducis filio, ex quo coniugio natus est Pipinus Dux, Caroli Martelli pater. Ansigiso vero defuncto,

functo, Andano ad mosam, canobium septem Ecclesiarum fundat, ubi uelata obiit anno Domini 698. ut refert Sigebertus in chronico.

Gulielmi cognomento Longaspada) Cuius natalis notatur hodie a D. Thoma Vualsinghamio, monacho Albanensi, in T podigmate nestrice, qui eius uitam, pietatem, sanctitatem, & notum monachalis profectum pluribus recenset, anno 944. occisum asserens. Cui adheret Meyerus lib. 2. annal. Eland. ad ann. 944. Clandius autem Paradisus in Genealogijs suis, duobus annis ante, id est, 942. mortuum ait. Alterum adiungunt Crantzius Noruagie lib. 2. c. 35. & Franciscus de forestius lib. 2. annal. Franc. cap. 78. qui & dissentiant de mortis die, lendis enim Ianuarij interemptum fuisse narrant. nec defunt quia eius mortem anno 924. accidisse dicunt. nos Meyerum, & Vualsinghamium sequimur. Normannus enim Anglus cum esset, non nisi diligentissime res Normannicas scripsisse potuit. Ferunt, quod cum multis lachrymis exanimis eius corpus lauaretur, in lumborum strophio clauiculam argenteam inuentam fuisse. Mirantibus autem omnibus, quid istud significaret, superuenit Camerarius, minister secretorum eius, ne non & uoti consuetudine monastici, qui cistellam in penitioribus esse affirmabat, quae uellem includeret monachalem. Ab ipsa enim infantia religioni deditus, monachatu propofuerat in monasterio Fiscanensi, quod tunc sub Regula P. N. reuerendi maxime florebat in Normandia. Totam eius uitam egregie profequitur Crantzius Noruagie lib. 2. a capite 29. ad finem libri. de Monachibz eius proposito & uoto agit idem eodem libro, cap. 29. 33. & 35. circa finem.

Laurentij) Ex litteris admodum R. P. D. Iulij Mantuani, Abbatis Sublacensis hodiernam huius sancti depositionem, simulq; uitam eius cognoui. Fuit natione Apulus in castello Fanello, inter Sipontum & Figuriam natus, qui desiderio uitae solitariae ducenda tractus Sublacum petiit, & ibidem annis multis angelicam potius, quam humanam uitam egit, ut eius miracula testantur. Quibus prouocatus Innocentius Papa 111. sub cuius Pontificatu migravit, eum inter numerum Sanctorum collocari decreuerat fecissetque sacris, ni morte praeventus fuisset. Canonizationis eius processus, in quo qualis, & quantus fuerit explicatur, apud monachos Sublaetenses, simul cum sacro eius corpore, in hodiernum usq; seruatur.

DECIMO QUINTO CAL. IANUARII.

TRRECIS, Sancti Vainchaldi Abbatis, doctrina & sanctitate conspicui. In Hispania, Festum Annuntiationis Beate Marie uirginis, a sancto Eugenio tertio Episcopo, in Concilio Toletano de iure institutum. In Germania, depositio sancti Vuinibaldi Abbatis.

Hes.

Heydenhemensis, fratris sancti Vivilibaldi episcopi, & Richardi
Sueborum Regis filij, qui in vita, & post mortem miraculis claruit.

Vinebaldi abbatis) Cuius natalem hac die reponit Tritemius de
vir. ill. ord. S. Bened. lib. 3. c. 67. fuit, ut ipse refert, Abbas S. Lupi Tre-
casini, circa annum Domini 620. obiit, cuius natalem hic celebrat.

Festum Annunciationis) Reponitur, hac die a Maurolyco: a Mola-
no vero 17. Cal. Ianuarij. Sed hac die agi debere docemur ex actis Conci-
lij decimi Toletani, anno 658. celebrati. in quo decretum observationis
eius extat cap. 1. tom. 3. concil. his verbis: De celebritate festivitatis Do-
minice matris: &c. & infra in fine capituli; Proinde, ut de cetero
quicquid est dubium, sit remotum, sollemnitas Dominica matris die
decimoquinto Calendarum Ianuariarum omnimodo celebretur: &
Nativitas filij eius Salvatoris nostri, die octavo Calendarum eorum-
dem, sicut mos est, sollemnis in omnibus habeatur. Auctor huius festi-
fuit primum S. Eugenius tertius; Toletanus Archiepiscopus ex monacho
Cesarugustano, Toletani Concilij decimi Preses, qui eo die Annunciatio-
nis festum transferri iusserat, quod in Quadragesima condigne, ut dicebat,
non poterat celebrari. Sed paucis post annis, ab eius successore S. Ilde-
phonso Archiepiscopo & monacho, transmutata est hac Annunciationis
festivitas, in sollemnitatem expectationis Sancte Mariæ, quæ alio nomine
festivitas Sancte Mariæ de O. appellata est, eo quod scilicet in primis huius
sollemnitatis vespers incipiantur decantari septem illæ maximi mysterij, n. A-
doptionis ab O. incipientes, ut auctor est Alphonsus Villegas in flore San-
ctorum Hispanie, in vita S. Ildephonsi episcopi, die 23. Ianuarij. impressio-
nis Hispanice.

Vinebaldi Abbatis) Huius natalem, hac die, reponit calendarium
necnon Germanicum. Res eius gestas conscripsit Reginoldus Episcopus Aht-
statensis undecimus. De eodem agunt, Tritemius de vir. ill. ord. S. Bened.
lib. 3. c. 189. Petrus Cratepolius de Episcopis Germanie; Demochares de
sacris. missæ. tom. 2. c. 35. & Molanus in indic. Sanctorum Belgij, qui hac
ipsa die festivitatem eius recolit testatur. Ex filio Regis Richardi, factus est
primus monachus in cænobio Casinensi, deinde Abbas Heydenhemensis
primus a S. Bonifacio constitutus; præ fuit Abbatia annis 10. obijtq; an-
no 760. ætatis sue 60. in eodem cænobio cum hac inscriptione sepultus:

Hic Vinibaldus, Richardi filius almus,
Qui regnum Anglorum mox linquens, hoc monachorum,
Claustrum fundavit, Benedictique rigavit
Nomen, septingento, quinquagesimoque anno.

DECE-

DECIMOQVARTO. CAL. IANVARI.

Aurelianus, Sancti Adij Abbatis, prophetia spiritus illustris, Auinione, depositio Sancti Urbani Papæ, huius nominis quinti, qui verbo & exemplo Sanctam Ecclesiam strenuè gubernauit, ordinem Sanctæ Brigidæ virorum ac mulierum approbavit, & multis sanctè & laudabiliter ordinatis, miraculis clarus quieuit in pace.

DECEMBERIS. 19.

Adij Abbatis) De quo mart. Rom. cum Baronio; Galestinus, Aliqui Auinum legit, Maurolycus, & Felici, hac die. De eodem ego Vincentius in speculo lib. 21. c. 26. (Urbanus Papæ). Hac die migrasse, refert Panvinus in epitome; quod in annotationibus suis ad Platinam, processum Canonizationis eius citat, quem se legisse testatur. Petrus de Ripa alta Placentinus, in chronico rerum Placentinarum, quod ms. extat apud Dominum Iustinum Medinensem. S. Georgij maioris sacerdotem prouectum, Sanctitatis eius refert testimonium: Anno 1369. Urbanus Papa quintus cum tota Curia Romana, recesserunt de partibus Romæ, & itinere marino recesserunt in Prouinciam in ciuitate Auinioni, de mense Septembris: Quod Dominus Papa postmodum de mense Decembris dicti anni obiit in Auinione miraculis coruscando; hæc Petrus. Chronicon Cluniacense taliter de eo loquitur; Tempore huius Hugonis floruit Urbanus Papa quintus, circa annum Domini 1372. Hic fuit monachus Cluniacensis, & Decanus, Decretorum Doctor & Sanctus reputatur. Fecit namque & Crucem prædicari contra Turcos, & passagium ordinavit. Ad ipsum beata Brigida fuit missa a Christo, pro confirmatione Regulæ. Hic inflixit penas maximas spirituales, & temporales contra inuatores Regni, receptores & fautores eorundem: quarum multa est in thesauro Parisius, & copia in monasterio Cluniacensi regulata. Et reduxit antiquam decimam beneficiorum ad medietatem, & eam decreuit haberi pro integra. Intoxicatus obiit. Hætenus chronici auctor. Meyerus item anal. Fland. lib. 131 ad annum 1367. ipsum sanctum fuisse ex aliorum dictis affirmat. Res eius gestas scripsit Platina, & alij, qui ab eo acceperunt. Fuit genere Lemouix, monachus prius Cluniacensis, Abbas deinde S. Victoris Massilia, postremo abbas, & non Cardinalis anno 1362. Summus Pontifex renunciatus est Auinione. Ideoque correctione non modica indiget Tristremius de uir. ill. ord. S. Benedicti lib. 4. c. 19. & 40. qui scribit Cardinalem a Papa Clemente VII. creatum, quod nequaquam uerum est. Obijt Auinione anno 1370. Cuius dauit Massiliam relatum in suo canobio S. Victoris humanum est.

DECIMOTERTIO CAL. IANVARI.
IN Hispania, depositio Sancti Dominici Abbatis, qui in Riugia
 Cannis oppido natus, ex opatione cenobij Sancti Aemiliani mo-
 nachus effectus, atque consequenti tempore eius monasterij Ab-
 bas, quod monachorum iura constanter tueretur, a Rege Vasconum
 Garzia in exilium missus est, unde illi Exiliensis nomen remansit: cu-
 ius anima dum ex vivis migraret, a pueris quibusdam, triplici Tedi-
 mita corona, in celum auolare visa est. Murani, transitus Beati Pe-
 tri de Sardinia, monachi Sancti Michaelis de Murano, sanctitate,
 & miraculorum gloria clari.

DECEMBRIS. 20.

Dominici Abbatis. De eodem Molanus in addit. ad Psuadum, hac
 die. Vitam eius adfert Alphonsus Villegas in flore Sanctorum. De
 quo etiam agunt Thesaurus Concion. tomo 2. Franciscus Tarapha de Re-
 gibus Hispan. in Sanctio II. Rege, & Baroniis in Annot. ad hunc diem, tra-
 ctans de S. Dominico Brixien. Episcopo. Illustri loco ex Cantabria uico
 Cannensi natus, monasticam uitam primum egit in cenobio S. Aemilia-
 ni, deinde factus est Abbas eiusdem loci. Monasterium autem illud olim
 consecratum fuerat in honorem S. Sebastiani, quod a frequentibus Silici-
 bus monasterium de Silos, siue Silense uocabatur, quod tandem sua dili-
 gentia Ferdinandi Regis ope instauratum, in Dominici Exiliensis nomen
 mutatum est.

Petri de Sardinia. Tabula Camaldulenses de eodem agunt, hac die.
 Vitam eius composuit Maurus Lapius monachus S. Matthiae de Mu-
 rano, eiusdem ordinis; quam sub compendio recitat Augustinus Florent.
 hist. Camald. parte 2. lib. 3. c. 3. Migravit ex hac uita anno Domini 1453.
 assumpt. religionis 40.

DVODECIMO CALENDAS IANVARI.
Traiecti in Hollandia, Sancti Gregorij episcopi, & confessoris,
 doctrina, & sanctitate Clari.

DECEMBRIS. 21.

Gregorij Episcopi. Huius natalem reponit hac die Tritemius de
 ur. ill. ord. S. Bened. lib. 3. c. 284. Reliqui uero die nigesimo quinto. At-
 gusti, ubi fusius de eodem egimus. Forsitan illa die anima eius sanctissima
 a carne soluta est; hoc uero corpus eius translatus, uel e contra.

VNDECIMO CAL. IANVARI.

IN monte Sancti Disibodi, monasterio Bingen. depositio San-
 ctæ luttæ uirginis: quæ cum esset Meginhardi Comitis Spanhei-
 mensis soror, per spaciū uiginti quatuor annorum, in pœnitentiæ
 luctu,

luctu, arctissimam inter moniales vitam egit; Sanctam Hildegardem
in Deitimore instruxit, & miraculis frequentibus clava, in Domino
obdormiuit. Eodem die translatio Sancti Ildori Hispalensis episco-
pi, ex Hispali ad Legionensem urbem. In Hispania natalis Sancti
Amasiundi Abbatis, sanctitate clari.

D E C E M B E R

IYTTA) Huius natalem reponit, hac die Trithemius in chron. Huf-
gie. & de vir. ill. ord. S. Bened. lib. 3. cap. 331. Decessit anno Domini
1136. conuersionis sue 24. Bugianus eius festiuitate reponit 11. Cal. Fe-
bruarii, sed fallitur. De eadem agit Dodechinus Abbas in appendice ad
Marianum, ad annum 1136.

Translatio Sancti Isidori De ea Maurolycus in Martyrologio sui
hac die. Quid de monachismo Isidori sentimus diximus quarto Aprilis.

Amasuinidi Abbatis) *Ambrosius de Morales* in Prolegomenis
 tit. partis historię suę generalis, huius natalem, hac die reponit; cuius
 epitaphium recitat, quod quamvis plurimis erroribus scateat, nisi mē
 men hoc loco apponere;

In hoc loco reconditus Amasuiundus monachus A A chris.
Onestus, B & magnificus, & caritate feruidus: B Honef.

Qui fuit mente sobrius, Christi Dei egregius

Pastor sui que c obibus d sicut bellator fortibus e d onibus.

Repellit mundi delicia annos vibens f in tempore *E fortis.*

Quatuor denis; & duo, habensque in cenobio g

Requies in hunc et tumulo migrabit que et a seculo et

Conlocatus in gremio, cum Confessorum cetuo. L. H. requiescat.

Kalendas Ianuarias decimo iter tertias.

Hora pullorumq; cantu, dormibit m die ueneris: K. Mg. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴

Hoc & in Eta centies decem & bisque decies

Regnante nostro Domino Iesu Christo altissimo.

*Illud, Calendas Ianuarias decimo iter tertias, interpretatur
diem vigesimum secundum Decembris, quasi dies tertius post decimum.*

diem vigesimum secundum Decembris, quasi dies tertius
 sextum Cal. Januarii. Quod autem saepius ibidem legitur b. pro xi. ut de

tertium Cal. January. Quod autem sapius vivens agnoscitur
huc pro quibus et vivens pro vivens: hoc ex pronuntiatione Hispanorum

bus, pro diuibus, & libens, pro uilens, hoc ex promissa
procedit qui senissime h. litteram, pro u. usurpare solent; quos senissime

Germani fere omnes: qui etsi in scriptura u. scribant, in pronuntiatione

men, b. pronunciare videntur, ut binum, pro unum. Fuit ut reser.

rales Abbas in quodam cenobio Silvae de Malaga, obiit anno 1511

982. in Gallorum cantu.

9321 in Southern California

1891

DECIMO CAL. IANVARII.

IN Hispania, depositio Sancti Ventilæ monachi & Eremitæ. Leo-
di, translatio Sancti Lamberti Episcopi & martyris, ab Ecclesia
Sanctæ Mariæ, in cryptam.

DECEMBRIS 23.

Ventilæ monachi.] *Eius mortem, reponit hac die, Morales in Hist.*
Hisp. lib. 15. e. 22. Vitam Eremiticam duxit apud Ecclesiam S. Ma-
riæ de Pugin, non longe ab Orensi ciuitate; migravit que a seculo Era 928.
qui est annus Domini 890. & ibidem cum Epitaphio sequenti sepultus est.

Hic requiescit famulus Dei Vintila, qui obiit

die x. Calendas Ianuarias, Era DCCCCXXVIII.

Translatio S. Lamberti.) *De qua Molanus in addit. ad Vsuarium,*
hac die.

NONO CALENDAS IANVARII.

Roma, natalis Sanctæ Tharfillæ Virginis, Amitæ sancti Grego-
rij Papæ, de qua ipse testatur, quod in hora exitus sui, Iesum ad
se uenientem viderit. Treuiris in monasterio Sanctæ Mariæ de Hor-
reo, depositio sanctæ Irminæ virginis & Abbatissæ, filiæ Dagoberti
Regis Galliæ, quem locum præfatus Rex de Horreo suo construxe-
rat, multisque redditibus dotauerat. In Hispania, Festiuitas Descensio-
nis Sanctæ Mariæ virginis, instituta a Beato Ildephonso Toletanæ
Ciuitatis Episcopo.

DECEMBRIS 24.

Tharfillæ Virginis.] *De eadem Mart. Rom. cum Baronio, hac die.*
Acta eius refert Gregorius dialog. lib. 4. c. 16. & hom. 38. in Euange-
lia. Et Petrus ex eo in Catalogo lib. 11. c. 110, Vitam regularem duxit in
propria domo cum alijs quibus sororibus suis, uti annotauimus ad diē quin-
tam Ianuarij. Agit de eadem Antonius Gallonius in libro de uitis Virg.
Rom. errat tamen cum dicit, eam cum sororibus, Sorores Siluie matris S.
Gregory I. Papæ esse, ut videre est ex ipsomet Gregorio dialog. lib. 4. c. 16.
& homil. 38. in Euang. qui eas Sorores Patris sui Gordiani nominat, sic in-
quiens, Pater meus tres sorores habuit, &c. Rectius igitur Baronius
qui eas Amitas S. Gregorij appellat.

Irminæ virginis.] *De qua Mart. Rom. cum Baronio; Ado, & Mo-*
lanus in addit. ad Vsuarium, hac die. Vitam eius fuisse satis describit Trit-
emius de vir. ill. ord. S. Ben. lib. 3. c. 138. quam & separatim alio in libello
composuit, cum caput huius virginis ad monasterium suum Spanheimense
delatum est. Eius & meminit Franciscus Belforeftius annal. Franciæ lib.
1. cap. 34. Corpus eius quiescit in cænobio SS. Petri & Pauli in Vuisen-
burgo.

A A a

burgo.

burgo. Migravit ex hac vita anno Domini. 710.

Festivitas Descensionis.] Annotatur presens festivitas, hac die, a Fl. lega in Flore Sanctorum, in vita S. Ildephonsi Episcopi die 23. Januarii. Ordinata autem fertur a S. Ildephonso hac solemnitas, hanc ob causam; Cum enim sanctissimus iste presul librum de Virginitate purissime Dei genicis Mariæ ad finem usque compleisset, apparuit ei Domina mundi Sacratissima ipsum librum habens in manibus, gratias agens illi pro tali obsequio, quod sibi gratissimum esse affirmabat. Ille vero cupiens eam altius honorare, constituit ut illa festivitas Annuntiationis instituta a S. Eugenio in C. Toletano, de qua die 18. mensis presentis egimus, in honorem solemnitate Expectationis Sanctæ Mariæ, quotannis octava die ante Natiuitatem Domini, transmutata, solemniter celebraretur. Vnde rursus ei Beata dei genitrix apparens, uestimentum Sacerdotale, quod nos Albam uocamus, & Cathedram illi attulit, de quibus multa miranda, & gloriosa narrantur. Quo nouo beneficio prouocatus beatissimus Episcopus, festum Descensionis Matris Dei, quando secundò ei apparuit, solemniter agi precepit, antea singulis die 24. Decembris: ut refert Alphonsus Villegas loco supra citato. De institutione uero huius festiuitatis, apparitioneq; Virginis sacratissimæ, a qua adhuc in ventre matris existens, prænunciatus fuerat, agunt, Rodericus Toletanus de reb. Hisp. lib. 2. c. 22. Rodericus Santius in Hist. Hisp. parte 2. c. 31. Vaseus in Chron. ad annum 662. Alphonsus a Cartagena in Reg. Hisp. anacephaleosi, cap. 38. Lucius Marineus, de eius natiuitate agens, de reb. hisp. lib. 5. & alij infiniti, qui ab his acceperunt.

OCTAVO CAL. IANVARI.

IN Monasterio Marcianensi, Transitus Beatæ Adalfendis, & Sanctimonialis, filiæ sanctæ Rictrudis Abbatis. In Cœnobio Cluniacensi, depositio Sancti Matthæi, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, Albanensis Episcopi, qui ante mortem suam videre meruit gloriam, quam Christus sibi præparauerat. Ibidem, natalis Sancti Petri Mauricij Abbatis, doctrina, & sanctitate clarissimi.

DECEMBRIS. 25.

ADalfendis virginis.] Hanc feliciter ex hac vita migrasse, hac die, scribit Hugbaldus monachus Elnonensis, in vita S. Rictrudis, quæ est apud Surium die 12. Maij, Tomo 3. De eadem agit Molanus in indiculo Sanctorum Belgij. Matrem morte præuenit circa annum Domini 680.

Matthæi S. R. E. Card.) Hac die migrasse testatur, Chron. Cluniacense. Vitam eius composuit S. Petrus Mauricius Abbas Cluniacensis, cuius Prior iste Sanctus Matthæus fuerat. Monasticam primam

in institutum, in Monasterio S. Martini de Campis Parisiis; deinde ab Abbate Petro euocatus, curam Prioris claustralis suscepit: postremo Romae anno Domini 1125. ab Honorio Papa II. Cardinalis Episcopus Albanus pronuntiatus, tandem obiit Cluniaci, miraculis clarus, & in Ecclesia Sancti Fridiani tumulatus est.

Petri Mauricij Abbatis.) Hac ipsa die decessisse refert idem auctor, chron. supra citati; qui eius vitam, actus, & mores, folijs quindecim copiose latis & luculenter describit: Ante eum eandem composuerat Radulphus monachus Sancti Petri discipulus, qui & in epistola quadam de eius obitu scribit ad Papam Adrianum IIII. in modum, qui sequitur.

Recessit autem sanctus iste, illa hora de corpore, qua credimus Dei verbum natum de Virgine matre; & bene hanc ut ascenderet horam elegit, qui nato descendenti humiliter semper seruiuit: Nascente ergo Christo virgine, de virgine matre in terris, Petrus uirgo assumitur in caelis, ut qui gaudium, singulis natiuitatis deuote celebrauerat cum peregrinis quandiu uixerat; modo & hora eius natiuitatis reciperet fructum deuotionis in sede aeternitatis. Factum est autem magnum miraculum in hac dissolutione, quia sicut sanctus migravit a corpore, ut nullum fieret impedimentum officijs matris Ecclesiae, dicta Litaniam ab Episcopo, & finitis orationibus, deferretur sancti corpus ad locum, ubi mortuorum corpora lauabantur; & ibi uelut nudatus, glorificati hominis gratia cunctis uidentibus, & suspensibus apparebat. Erat enim nitro purior, niue candidior, mirabili quadam pulchritudine caeleste corpus terreno adhuc praesigens. Quis crederet illam carnem, cilicio aliquando fuisse tectam, reuinijs afflictam, meditationibus attenuatam, uigilijs maceratam? Erat iam quasi in quadam futurae gloriae transformatione splendidissimum, sine macula, & ruga, donorum caelestium praesagium ferens. Osculabantur discipuli caput Magistri, suggebant aquam qua lauabatur, & unusquisque quod poterat rapiebat. Hæc Radulphus.

Agit de eodem Trithemius de vir. ill. ord. S. Ben. lib. 2. cap. 122. & Nicolaus Vignierius in chron. burgundiae ad annos 1122. & 1159. Ortus est ex nobili Aruernorum Comitum sanguine, fuitque ei cognomen, Mauricianus seu Mauricianus Venerabilis; Abbasque electus est anno Dom. 1122. aetatis suae 30. praefuit an. 37. ac migravit ex hac uita anno 1159. alij dicunt 1157. sepultus Cluniaci inter altare SS. Philippi, & Iacobi, & altare Sancti Dionysii, cum huiusmodi Epitaphio.

Parcet in hac uena quid iussit uita diurna

Qualescumque sumus morte ere

AAA 2 Dum

Dum Petrus moritur pius Abbas, ius sepelitur,
 Pax cadit, ordo iacet, flere, morique placet.
 Ille salus patriæ, mundi decus, arca Sophiæ,
 Nescius inuidiæ, vena fuit veniæ.
 In Natale Dei, solennis mane diei,
 Mortuus obtinuit præmia quæ meruit: Amen.

SEPTIMO CALENDAS IANVARII.

IN monasterio Spanheimensi, depositio Sancti Adelhardi monachi, in cuius transitu Angelorum voces audite sunt a Meginsio monacho.

DECEMBRIS 26.

A Delhardi monachi] *Cuius natalem, hac die, annotat Tritemius in Chronico Hirsangie: & obijisse testatur Anno Domini 924. ætatis sue 78.*

SEXTO CALENDAS IANVARII.

Constantinopoli, Sanctorum confessorum Theodori, & Thophanis fratrum, qui a pueritia in monasterio Sancti Sabæ nutriti, cum postea pro sanctorum imaginum cultu aduersus Leonem Armenum strenuè decertarent, eius iussu verberibus affecti, exilio regantur: sed eo mortuo rursus Theophilo Imperatori, qui eadem pietate detinebatur, constanter resistentes, verberibus iterum cæsi, in exilium pulsi sunt; ubi Theodorus in carcere expirauit; Theophanus vero, pace demum ecclesiæ reddita, factus Nicanus episcopus, quæuit in Domino.

DECEMBRIS 27.

Theodori & Thophanis fratrum.] *De iisdem Mart. Rom. Baronio, Molanus in addit. ad Psuardum; & Greci in Menologio hac die. Res eorum gestæ recitantur a Metaphraste: Lipomano tomo 1. & Surio tomo 6. De quibus agunt & Zonaras & Cedrenus, annalium tomo 3. in Theophilo Imperatore. Floruerunt anno Domini 830. in monasterio S. Sabæ, ordinis D. Benedicti, ut ex Tritemio, & Surio in vita S. Iohannis Damasceni patet.*

QVINTO CAL. IANVARII.

Apud Nursiam, Sanctorum Monachorum Eutychij, & Florantij, quorum meminit beatus Gregorius Papa, qui uirtutibus & miraculis claruerunt. In Cœnobio Vallis de castro, translatio Sancti Romualdi Abbatis, & ordinis Camaldulensium fundatoris, & gloria S. Elphegi Episcopi & martyris.

DECIP

D E C E M B R I S 28. T

Veychii & Florentij.] De quibus Mart. Rom. cum Baronio: Gale-
sinus, Maurolicus, & Felici; hac die. Eorum acta recensentur a Gre-
gorio dialog. lib. 3. c. 15. & Petro in Catalogo lib. 2. cap. 11. & Mosandro
tomo 7. Suriij.

Translatio S. Romualdi.] Cuius historiam idiomate Italico composuit
Dominus Augustinus Florentinus monachus Camaldulensis, & c. 1. hac
die factam refert.

Elphegi Episcopi.] Sive Elphegij; cuius martyrium, hac die annotat
Maurolicus, Felici, & Petrus in Catalogo lib. 2. c. 12. Reliqui Latinorum
die 13. cal. Maij, ubi de eodem latius egimus.

Q U A R T O C A L. I A N V A R I I.

I N pago Oxymensi, Sancti Ebrulphi, Abbatis & confessoris, tem-
pore Childeberti Regis. In monasterio Cluniacensi, depositio Sã
Pontii Abbatis, doctrina, & sanctitate clari. Bremis, natalis San-
cti Hogeni, Episcopi & confessoris; Cuius corpus cum post annos cẽ
tum viginti, diruta per vetustatẽ capella, quæreretur, præter cruces
pallii, & ceterical Episcopi, nihil inueniri potuit: unde creditum est
pro viui sanctitate, iam esse completam in eo resurrectionẽ ex mor-
tuis, quam cum in Iudæa crebrius, in aliis quoque prouinciis Deus
evidenter ostenderit, noluit huic nostræ Benedictinæ Religioni, do-
mesticum deesse testimonium.

D E C E M B R I S 29.

Ebrulphi Abbatis.] De quo Mart. Rom. cum Baronio: Vssuardus,
Galesinus, Maurolycus, & Felici; hac die. Res eius gestas ab eius
discipulo conscriptas, refert Surius tomo 6. Agunt de eodem Petrus in Ca-
talogo lib. 11. c. 16. & Robertus Cœnalis de re Gallica lib. 2. perioche 4.
Vixit anno 560.

Pontii Abbatis.] De eodem, hac die auctor chron. Cluniac. Fuit filius
Comitis Margulienfis, & Abbas Cluniacensis septimus, creatus anno Do-
mini 1109, & decem post anno 1119, creatus est Cardinalis a Calisto Pa-
pa 11. Cluniaci, obiitque anno 1122. regiminis sui 13. & in Ecclesia
Cluniacensi iuxta altare S. Martini sepultus est.

Hogeni Episcopi.] Cuius natalem, hac die, annotat Crantzius Me-
tropolis lib. 3. c. 3. qui res eius gestas eodem capitulo, & primo comprehen-
dit; De eius vero monachatu in monasterio Corbeia Saxonicæ, agit ibidem
lib. 2. c. 24. Numeratur ab eo quartus Bremensis Archiepiscopus, & sedis
se fertur annis septem, obiisseque anno Domini 915. Albertus vero Ab-
bas Stradensis in chronico migrasse testatur die 13. kalendas Ianuarij.

A A a 3 T E R-

TERTIO CAL. IANVARII.

Bergis, Aduentus corporis Sancti Vuinnoci Abbatis, anno ab incarnatione Domini nongentesimo.

DECEMBRIS 30.

Aduentus corporis, &c.] *Hanc translationem annotat Molanus in addit. ad Vuardum, & in indiculo Sanctorum Belgij hac die. De eadem agit & Meyerus lib. 2. anal. Flandrie, ad annum 902.*

PRIDIE CAL. IANVARII.

Apud Siluiniacum, depositio sancti Odilonis Abbatis Cluniacensis, qui primus Commemorationem omnium fidelium & sanctorum, prima die post festum omnium Sanctorum in suis monasteriis fieri præcepit: quem ritum postea uniuersalis Ecclesia recipiens comprobauit: cuius festiuitas secunda die Ianuarii a monachis Cluniacensibus celebratur. Eralibi, aliorum plurimorum Sanctorum monachorum, martyrum, & confessorum, atque sanctarum virginum.

DECEMBRIS 31.

Odilonis Abbatis.] *De eo Maurolicus, & Felici hac die. Baro- vero die prima Ianuarij; Molanus, Galestinus, & Petrus in Catalogo lib. 2. cap. 26. die secunda Ianuarij. Res eius gestas, composuit primus Hugo monachus Cluniacensis; deinde S. Petrus Damianus Cardialis, quas adfert Surius tomo 1. die 1. Ianuarij. Hac tamen nocte, (sed antea ante mediam noctem, uel post nescio) obiisse scribit Petrus Damianus verbis: Ea nocte quæ Dominicæ Circumcisionis solemnità præcedebat, salutaris Eucharistiæ Sacramenta percepit, & sic beatum Deo reddidit Spiritum, &c. migravit ex hac uita sub Clemente II. Romano Pontifice, imperante Henrico secundo, anno a Christo Domino 1048. ætatis suæ anno 87. Hec Petrus. Addit chron. Cluniac. & ordinationis, siue regiminis Abbatis annum 56. Sermonem præsert præclarum in eius festiuitate habuit idem Damianus. Agunt de eodem Vincentius in Speculo lib. 24. c. 106. Petrus in catalogo lib. 2. c. 26. Trithemius de uir. ill. ord. S. Ben. lib. 2. c. 75. & lib. 3. c. 235. Nicolaus Vignier in chron. Burgundie: Contractus in chron. ad annum 1059. & alij plures. ut Franciscus Hareus in compendio Vitarum Surr., qui eius uitam adfert hac item die. Electus est a Greg. Papa VI. in Archiepiscopum Lugdunensem, ab eoque Pallio, & Anulo donatus, sed uir Dei humilitati studens dignitatem respuit, Pallium tamē & Anulum retinens Pontifici qui dignus esset reseruauit. Agemus de eo latius in huius Arboris ramis.*

Qui primus Cōm. om. fid. def.] De institutione huius Commemorationis,

igitur die secundo Noyembris: acturique sumus: latius in ramo
queto Ramorum huius Arboris: ad ea ergo loca Lectorem remittimus.

Et aliorum plurimorum Sanctorum.) Hæc est clausula qua singu-
lis diebus, Martyrologii pronuntiatio concluditur: ut paucis verbis, reli-
qui omnes Sancti, quorum dies Natalitij ignorantur, sine quod in Marty-
rologijs adhuc inscripti non sint, sine quod licet æterna iam fruantur glo-
ria, nondum tamen in Sanctorum numerum sunt relati, complectantur. Plu-
res vero sanctos Monachos, & sanctimoniales superesse, quorum nulla in
presenti opere mentio facta est, quis ignorat: quod si omnium Ecclesiarum,
& Monasteriorum, per singulas Provincias proprii extitissent de Sancto-
rum suorum Natalibus indices, locupletissimum ex hisdem nostrum pro-
duceret Martyrologium Monasticum. Ne tamen aliqua ex parte man-
cam aut mutilum possit reputari, nonnullos alios sanctos Monachos, ordi-
ni Alphabetico digestos, quorum solemnitates ad meam non pervenerunt ne-
titiam, in sequentibus hic apposui, additis auctorum qui de eisdem memi-
nerunt nominibus, cum ne alicuius, quamvis minima, impositionis nota ar-
gui possimus, tum etiam ut omnibus liberum sit eiusmodi auctores citatos
consultare, qui horum Sanctorum vitas, aut res gestas cognoscere cupient.